

összegre lefizetési, illetve vásárlási jogát kívánja-e még későbbi időpontban gyakorolni.

A MNB. a lebonyolító bankokkal naponta közli, hogy a jugoszláv NB-nál vezetett gyűjtőszámlájára az illető lebonyolító bank részére az egyes magyar exportőrök javára milyen dinár tételek folynak be és egyben a pengőlefizetés sorrendjében engedélyt ad a lebonyolító bankoknak arra, hogy a Jugoszláv áruforgalmi zárolt pengőszámlákra befizetett tételeknek megfelelő dinár ellenértéke a befolyt dinárok terhére az igénylő importőr megbízásából megvásárolják. A lebonyolító bankok megbízóikkal a hivatalos pénz-, illetve áruárfolyam alapján tartoznak elszámolni. A hivatalos árfolyamon számított pengőellenértéken felül a dinárkövetelést eladó félnek az elszámolás napján érvényben lévő vételi (alacsonyabb) felárat kell téríteni, a dinárkövetelést vevő féltől pedig az elszámolás napján érvényben lévő eladási (magasabb) felárat kell beszedni.

Egyéb, nem áruszállításból eredő magyar követelés fejében befolyó dinár összeg a két Jegybank esetenként adott hozzájárulásával a devizakompensáció keretében árutartozások kiegyenlítésére szintén felhasználható. Az áruforgalom keretén kívül eső fizetések (utazás, gyógykezelés, tanulmányút, támogatás, illetmények, nyugdíjak stb.) igénylési, engedélyezési és folyósítási rendje nem változik.

Ha az áruszállításokra vonatkozó számlák harmadik pénznemről szólnak, úgy — a szerint, amint az importőr belföldi, vagy pedig jugoszláv — a pengőre illetőleg dinárra való átszámításnak a fizetés napját megelőző napon Budapesten, illetve Belgrádban jegyzett hivatalos árfolyamon kell történnie.

Magyar—olasz fizetési forgalom. A magyar—olasz áruforgalomból származó fizetések lebonyolítása 1936. december 1-től kezdődően az alábbiak szerint fog történni:

A magyarországi exportőrök az Olaszországba exportált árucikkek kivitele előtt sűrű színű „L.” jelű tanúsítvány úrlapon tartoznak kötelezettséget vállalni arra, hogy a kivitt áruk lira ellenértékét a MNB-nak az Istituto Nazionale per i Cambi con l'Estero római intézetnél vezetett „Conto globale” elnevezésű számlájára történő lefizetéssel a MNB-nak megvételre fel fogják ajánlani. További intézkedésig a MNB. az Istituto értesítésének kézhezvételét követő hétköznapon a felajánlott összeg 30%-át hivatalos árfolyamon az alacsonyabb felár hozzáadásával el fogja számolni és ugyanakkor írásban nyilatkozni fog az exportőrrel szemben, hogy a liraösszeg 70%-át megveszi-e vagy későbbi elszámolásra átveszi-e.

A MNB. az 1936. évi december hó 1-én és az azt követően beszállításra kerülő liradevizát és valutát további intézkedésig a hivatalos árfolyamon felül 47% felárral fogja megvásárolni, míg a kiváltásra kerülő liradevizát és valutát a hivatalos árfolyamon felül 48% felárral fogja eladni.

Az Olaszországból Magyarországra importált, behozatali enge-

délyhez kötött, valamint a szabadon behozható cikkekre vonatkozó deviza igényléseket a Budapesti Kereskedelmi és Iparkamara útján, az ú. n. importista cikkekre vonatkozó igényléseket pedig a M. kir. külkereskedelmi hivatal útján kell benyújtani, a behozott áruk ellenértékének kiutalását az igénylésekre megállapított általános szabályok keretében az import-deviza csoport végzi.

A 219. számú körlevél (L. Polgári Jog 1936. szeptemberi szám) tárgyát alkotó „A” eljárás keretében lekötött kompenzációk, ha a kompenzációra vonatkozó valamennyi jogügylet 1936. november 30-ig bezárólag létrejött, a szobanforgó körlevél szabályai szerint bonyolítandók le. A „B” eljárás keretében a MNB. és az Istituto által engedélyezett magánkompenzációk legkésőbb 1937. április hó 30-ig, illetőleg — ha az engedélyben a lebonyolításra korábbi határidő nyert megállapítást, — úgy az engedélyben megállapított időpontig lebonyolítandó. Mindazok az „A” eljárás keretébe tartozó fizetések, amelyekre vonatkozó valamennyi jogügylet 1936. november 30. napjáig bezárólag létre nem jött, továbbá azok a „B” eljárás alá tartozó exportok vagy impontok, amelynek 1837. évi április hó 30-ig, illetve az engedélyben megállapított korábbi határidőig még lebonyolításra nem kerültek, a most közölt szabályok alá esnek, azaz import esetén az ellenértéket MNB-től kell igényelni, export esetén pedig az ellenértéket a MNB-nak kell felajánlani. A „C” eljárás keretébe tartozó áruk ellenértékét elszámolása 1936. évi december hó 1-től kezdődően a most közölt rendelkezések szerint történik.

A quarnerói szabad zónába irányuló magyar exportok esetében azoknak az árucikkeknek az ellenértékét, amelyek az úgynevezett quarnerói fürdőjegyzékben nem szerepelnek a „Conto globale” javára kell befizetni és ezeknek az összegeknek az elszámolása is a fenti rendelkezések szerint megy végbe. Egyebekben az előbb érvényben volt rendelkezések tovább is érvényben maradnak.

Az uzorabíróság hatásköréről és eljárásáról, elkobzás, vagy az elkobzást pótló fizetési kötelezettség megállapítása tekintetében, ha a bűnvádi eljárást megindítani vagy folytatni nem lehet, 1937. január 17. napján hatályba lépett 310/1937. M. E. számú rendelet (B. K. 13. szám). Az 1922. évi XXVI. t.-c. a fizetési eszközökkel elkövetett visszaélésekről intézkedik és az azokkal való üzérkedés, kizárás, azok beszolgáltatási kötelezettségének vétkes elmulasztása, a magyar pénzürték rontása esetére kimondja, hogy a cselekmény elkövetője büntetésben bűnös és 2 évig terjedhető börtönnel, továbbá hivatalvesztéssel, a politikai jogok gyakorlásának felfüggesztésével és azoknak az értékeknek elkobzásával büntetendő, amelyekre nézve a büntettet elkövette. A törvény 2. §-ának 3. és 4. bekezdése értelmében azt a pénzt vagy egyéb értéket, amelyre nézve a bűncselekményt elkövették, abban az esetben is el lehet kobozni, ha nem a tettesnek vagy részesnek, hanem másnak a tulajdona és az utóbbinak a bűncselekmény elkövetéséről előzetes tudomása volt, vagy a körülményeknél fogva